

[Formanden]

Mølgaard (DR) og Lis Starcke (DR) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af sambeskatningen på fradragssiden.

(Beslutningsforslag nr. B 11).

Medlemmer af folketinget Arne Bjerregaard (KrF), Chr. Christensen (KrF) og Inge Krogh (KrF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om beskatning af ægtefæller.

(Beslutningsforslag nr. B 13).

Redegørelse af statsministeren:

Formanden:

Uden for dagsordenen giver jeg ordet til statsministeren, der har ønsket at fremsætte en redegørelse i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Da den nuværende regering trådte til efter valget, var vi klar over, at vi stod over for en meget vanskelig opgave.

Under valgkampen havde vi gjort det klart for befolkningen, at der skal bæres byrder, byrder, som alle kredse i befolkningen må være med til at bære.

Det kræver en fast holdning fra regering og folketing. Det kræver en fast holdning at rette op på de tab, Danmark har lidt i de år, krisen har stået på. Men først og fremmest kræver det stor forståelse hos alle de mennesker, der i den kommende tid må opleve, at deres levestandard bliver forringet.

Under valgkampen mærkede jeg i befolkningen en sådan forståelse. Jeg mener også, at valgresultatet er udtryk for dette.

Som alle husker, blev der hurtigt efter valget dannet en regering. Den fremlagde lige så hurtigt en række midlertidige stoplove, som skulle give en kort, men helt nødvendig frist til at udarbejde en mere omfattende og langsigtet lovgivning.

Regeringen har udnyttet den tilmålte tid dels til at drøfte problemerne med de organisationer, der repræsenterer de samfundsgrupper, der skal lægge ryg til, og

dels til at drøfte og forberede og udarbejde de love, som den økonomiske situation nødvendiggør.

Jeg kan med tilfredshed notere, at vi også har mødt stor forståelse i næsten alle de organisationer, vi har haft kontakt med.

Alle har nok haft særinteresser, der skulle varetages, og fra enkelte organisationer er der rejst stærk kritik mod dele af helhedsplanen, men hvad der som helhed er vort samfunds interesse, har man alligevel fuldt ud forstået.

På den baggrund ønsker vi i dag at forelægge folketinget vore planer for en flerårig helhedsplan. Den skal sikre en gradvis formindskelse af underskuddet på betalingsbalancen og samtidig forbedre beskæftigelsessituationen både gennem en styrkelse af erhvervslivets konkurrenceevne og gennem en videreførelse af beskæftigelsesplanerne i de kommende år.

Det er på en særdeles alvorlig baggrund, regeringen fremsætter disse forslag.

Siden vi greb ind i slutningen af juni, er udviklingen fortsat i et sådant spor, at en omfattende og flerårig indsats er nødvendig, hvis vi skal bevare vor handlefrihed med hensyn til valget af økonomisk-politiske indgreb.

Det dystre billede, der tegner sig for os, hvis vi ikke på afgørende punkter ændrer udviklingen, ser sådan ud:

Vi får i år et underskud på betalingsbalancen på op mod 15 mia kr. Det vil antagelig blive af nogenlunde samme størrelsesorden i 1980. Men i 1981 og de følgende år må vi regne med at underskuddet vil stige yderligere. Hertil kommer risikoen for nye, stærke prisstigninger på importen. Sker det, vil det yderligere forværre situationen.

Når vi ser det på baggrund af, at Danmarks gæld til udlandet ved udgangen af 1979 vil have passeret de 70 mia kr., tegner der sig et meget alvorligt perspektiv. Fortsætter gælden med at vokse med over 15 mia kr. om året – svarende til underskuddet på betalingsbalancen – vil vi meget hurtigt komme i en situation, hvor vi kan blive tvunget til at give betalingsbalancen en absolut førsteprioritet på bekostning af hensynet til produktion og beskæftigelse.

Den situation bør vi ikke bringe os i. Beskæftigelsesudsigterne er i forvejen alvorlige. Vi har ganske vist i år oplevet en glædelig

[Statsministeren]

nedgang i arbejdsløsheden med betydeligt over 50.000. Men ændrer vi ikke udviklingen, vil denne tendens vende i negativ retning i 1980, og ledigheden vil igen stige og vil i de nærmest kommende år nå langt over 200.000.

De mørke udsigter hænger i høj grad sammen med, at de udefra kommende prisstigninger har startet en ny pris-indkomst-spiral, som truer med afgørende at svække dansk produktions konkurrenceevne på de udenlandske markeder og over for importerede varer.

Gribes der ikke ind, må vi regne med, at lønstigningerne i det første overenskomstår vil blive på 11-12 pct., og at de også i det andet overenskomstår vil nå op på over 10 pct. Andre pengeindkomster vil vise en tilsvarende udvikling. Det er væsentligt mere end den forventede stigning i de lande, vi skal konkurrere med. Der føres i de fleste lande en meget tilbageholdende politik, og det forringer vore afsætningsmuligheder.

Som et første led i regeringens helhedsplan har regeringen i torsdags gennemført en kurstilpasning på 5 pct. inden for EMS'en. Skal den give os den nødvendige styrkelse, må vi hindre, at den slår igennem på de indenlandske pengeindkomster. Men derudover må vi også gribe ind over for de nuværende tendenser i udviklingen i priser og indkomster.

Med de urolige prisforhold på de internationale markeder er det ikke realistisk at gennemføre et totalt stop for priser og indkomster.

Det, regeringen fremlægger, er derfor i stedet en lovgivning, der giver mulighed for meget begrænsede stigninger i pengeindkomsterne. Vi vil begrænse stigningstakten i resten af overenskomstperioden til ca. halvdelen af, hvad den ville have været uden indgreb.

Det er regeringens opfattelse, at der også efter 1. marts 1981 skal føres en meget stram politik. Den mere moderate udvikling gennem 1980 og begyndelsen af 1981 vil lette denne opgave. Det betyder, at der både i 1980 og de følgende år bliver mulighed for at forbedre dansk produktions konkurrenceevne.

Regeringen vil ikke lægge skjul på, at den politik, vi lægger frem i dag, vil indebære en nedgang i levestandarden for alle grupper bortset fra de økonomisk svageste stillede. Vi

kunne have valgt andre muligheder for at løse problemerne. Men de ville også have ført til en nedgang i levestandarden.

Det er en uundgåelig konsekvens af de tab, Danmark har lidt gennem de senere år. Det betyder, at vi er blevet fattigere, og det tab må vi altså dække ved at finde os i en realindkomstnedgang. Hvis vi ikke kan gennemføre den politik, vi nu foreslår, så vil det blive nødvendigt at gennemføre en meget betydelig forhøjelse af skatter og afgifter. Det er absolut ikke nogen god løsning netop nu. Det vil nemlig forringe produktionen. Det vil betyde større arbejdsløshed. Det vil betyde en endnu stærkere nedgang i levestandarden, end vi vil få ved den løsning, vi foreslår. Den løsning, regeringen foreslår, er socialt mere retfærdig. Den vil få udviklingen til at vende hurtigere, og den vil også give os langt bedre muligheder i de kommende år.

På den baggrund, jeg her har skitseret, fremsætter regeringen i dag følgende 18 forslag i folketinget:

Forslag til lov om stop for priser m.v.

Forslag til lov om ændring af lov om priser og avancer.

Forslag til lov om begrænsning af udbytter, tantieme og vederlag m.v.

Forslag til lov om ændring af lov om beregning af et reguleringspristal.

Forslag til lov om ændring af lov om forlængelse af visse overenskomster inden for den offentlige sygesikring.

Forslag til lov om begrænsning af lønstigninger, ændring af dyrtidsregulering m.v.

Forslag til lov om ændring af reguleringsbestemmelser vedrørende arbejdsløshedsdagpenge, dagpenge ved sygdom eller fødsel og tjenestemandspensioner.

Forslag til lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond.

Forslag til folketingsbeslutning om medejendomsret og medbestemmelse. (Indførelse af overskudsdeling).

Forslag til lov om regulering af lejen i visse lejemål.

Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Ændring af formuebeskatningen og henstandsordning for pensionister).

[Statsministeren]

Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove m.v. (Omlægning af fradraget for private renteudgifter).

Forslag til lov om ændring af pensionsbeskatningsloven. (Om Lønmodtagernes Dyrstidsfond og forhøjelse af afgiftssatserne).

Forslag til lov om ændring af selskabsskateloven. (Ændring af beskatningsprocenter).

Forslag til lov om ændring af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (Investeringsforeninger).

Forslag til lov om ændring af investeringsfondsloven og etableringskontoloven. (Ophævelse af adgang til forlods afskrivning på kommanditanparter).

Forslag til lov om ophævelse af lov om midlertidigt investeringsfradrag for maskiner, inventar og lignende driftsmidler.

Forslag til lov om grundskyld til staten af landbrugsejendomme.

Ud over disse 18 forslag indgår i helhedsplanen for det første de besparelser, som er forelagt i finansudvalget, for det andet gennemførelsen af en mere aktiv erhvervs politik, for det tredje gennemførelsen af den omdisponerede beskæftigelsesplan II og gennemførelse af beskæftigelsesplan III med mindst samme beskæftigelsesmæssige virkning i 1981-83; for 1981 betyder det en ramme på 4,5 mia kr.

Endelig vil regeringen videreføre det samarbejde, der er indledt med kommunerne, for at fastholde en lav stigningstakt for de kommunale udgifter.

De 18 lovforslag bliver som sagt fremsat for tinget i dag, og med hensyn til de nærmere enkeltheder skal jeg henvise til forslagene og de enkelte ministres fremsættelsestaler. Jeg skal her alene beskæftige mig med hovedlinjerne i forslagene og den sociale og fordelingspolitiske balance, de er udtryk for.

Det er helt afgørende, at den tilbageholdenhed med pengeindkomsterne, som regeringens forslag indebærer, kommer til at omfatte alle eller næsten alle. Vi bestræber os for at friholde de økonomisk svagest stillede, men det er nu kun få grupper, vi på den måde kan holde udenfor. Så meget mere afgørende er det, at vi hindrer, at personer og grupper med økonomisk bærekraft smyger sig udenom.

Det er derfor et afgørende led i helhedsplanen, at erhvervslivets avancer og indkomster reguleres meget stramt.

Derfor foreslår vi en prislovgivning, der alene tillader indregning af udefra kommende prisstigninger og lønstigninger – de lønstigninger, som er tilladt i henhold til den lovgivning om lønudviklingen, som også fremsættes i dag. Der gives monopoltilsynet et særligt pålæg om at sikre, at der inden for pris- og avancelovens områder sker en afdæmpning i indkomsterne svarende til den, der sker i resten af samfundet.

For at styrke kontrolmulighederne vil monopoltilsynet få tilført betydelige ressourcer, som bl. a. skal gøre det muligt at iværksætte en omfattende informationsvirksomhed og at styrke den direkte forbindelse til forbrugerne. Samtidig skærpes bestemmelserne om forhåndsanmeldelse og om pligten til at fremlægge kalkulationer.

De liberale erhvervs indkomster reguleres efter tilsvarende principper. Det samme gælder bankers og sparekassers rentemarginal, rentesatser, gebyrer, provisioner og lignende.

Der foreslås en særlig lovgivning, som skal regulere takster, som ikke er omfattet af prislovgivningen – det gælder f. eks. lægernes takster.

Endvidere foreslås en begrænsning af udbytter, tantiemer og vederlag m.v.

Den leje, der var gældende den 4. november 1979 for boliglejemaal i de frie områder og for erhvervslejemaal i hele landet, foreslås reguleret efter reglerne om omkostningsbestemt leje.

Regeringen finder det rigtigt at undgå, at der automatisk og generelt kompenseres for olieprisstigningerne på de områder, hvor indkomsterne reguleres efter detailpristallet. Jeg vil gerne understrege, at det ikke er udtryk for, at vi mener, at udefra kommende prisstigninger generelt skal holdes uden for pristallet, men i den nuværende situation, hvor de meget kraftige stigninger i oliepriserne har skabt store problemer for landet, mener vi, det er en nødvendig foranstaltning. Vi stiller derfor forslag om, at energipriserne – olie, benzin, kul, el m.v. – tages ud af pristallet med virkning fra januar 1979. Til gengæld foreslår vi, at der stilles midler til rådighed til varmebidrag for de allerlaveste indkomstgrupper. For lønindkomsterne foreslår vi i øvrigt:

[Statsministeren]

at de portioner, der udløses af januarpristallet 1980, ikke kommer til udbetaling.

at der sker en nulstilling af reguleringspristallet fra januar 1980. Det betyder, at mens der i øjeblikket skal ske en prisstigning på lidt over 2 pct., før der udløses en dyrtidsportion, så bliver intervallerne fra januar på 3 pct. Som en konsekvens heraf forhøjes pristalsportionerne fra 60 til 90 øre.

at de prisstigninger, der er en følge af torsdagens kursjustering, ikke må føre til forhøjelse af lønningerne eller til forhøjelse af landbrugets disponible indkomster.

at der ikke for perioden frem til 1. marts 1981 gyldigt kan aftales, fastsættes eller godkendes højere lønninger end dem, der er gældende den 31. december i år. Det betyder bl. a., at løfteparagraffer og andre bestemmelser, der giver adgang til lønforhøjelser i overenskomstperioden, suspenderes for resten af perioden.

Det er regeringens faste overbevisning, at der må tages et særligt hensyn til de lavestlønnede. Derfor fastholdes forhøjelsen til marts af satser og garantibetaling med 75 øre. Herudover forhøjes garantibetalingen for de lavestlønnede pr. 1. marts med 120 øre som kompensation for de bortfaldne dyrtidsportioner, som disse grupper dårligst kan undvære. Ligeledes forhøjes lønninger til lærlinge, elever og ungarbejdere svarende til dyrtidsportioner.

Alle automatiske taktreguleringer suspenderes, både på det private arbejdsmarked og for offentligt ansatte, dog således, at tre fjerdedele af konstaterede lønforskelle kan udbetales ved reguleringer, der forfalder til udbetaling i første halvår af 1980. Der gives de offentligt ansatte en genopretningsgaranti, som skal hindre, at der opstår skævheder.

Regeringen må afvise forringelser af dagpengesatserne, men taktreguleringen af dagpenge må tilpasses den ændring i lønudviklingen, vi nu foreslår. Derfor stiller regeringen forslag om, at maksimumssatsen forhøjes efter de gældende regler den 1. januar 1980. For resten af perioden indføres fra 1. september pristalsregulering af dagpengene svarende til pristalsreguleringen af lønningerne.

Reguleringen af de sociale pensioner, af børnetilskud og af Statens Uddannelsesstøtte videreføres uændret.

Regeringen ved, at der er tale om meget hårde indgreb over for lønmodtagerne. Men

de bliver fulgt op af lige så hårde indgreb over for andre samfundsgrupper. Vi er overbeviste om, at en politik efter disse retningslinjer vil bidrage effektivt til at forbedre dansk produktions konkurrenceevne og dermed styrke beskæftigelsen. Rent umiddelbart hindrer den udløsning af tre dyrtidsportioner, som efter de hidtil gældende regler ville forfalde efter januarpristallet. Men de samlede virkninger vil blive betydelig større.

Bortfaldet af de tre portioner, de nye regler for dyrtidsreguleringen og den stramme prislovgivning vil bevirke, at forløbet i pris- og lønudviklingen vil blive roligere gennem 1980. Suspensionen af løfteparagraffer m.v. vil i forbindelse med prislovgivningen bidrage effektivt til at mindske reststigningen eller lønglidningen. Lægger man hertil en kursjustering, som ikke udløser indenlandske indkomststigninger, opnår vi, at der næsten ikke vil ske nogen stigning i det danske niveau for lønninger og andre indkomster regnet i udenlandsk valuta – og det er jo det, der er afgørende for konkurrenceevnen.

Samtidig vil den ændrede udvikling gennem 1980 som nævnt skabe bedre muligheder for en stabil og behersket udvikling i indkomster og priser i næste overenskomstperiode. Det er regeringens opfattelse, at forhandlingerne ved overenskomstfornyelsen i 1981 må koncentrerer om at rette op på eventuelle utilsigtede skævheder på en måde, som kan sikre, at den indkomstafdæmpning, vi opnår gennem 1980 og begyndelsen af 1981, videreføres.

Hensynet til den samlede balance gør det nødvendigt, at vi samtidig påbegynder en udvikling, der sikrer lønmodtagerne medejendomsret og øget medindflydelse.

Regeringen fremsætter derfor forslag til folketingsbeslutning om en obligatorisk og solidarisk overskudsdeling med henblik på vedtagelse af lovforslag herom i indeværende samling. Det omfatter også forslag om øget repræsentation i aktieselskabsbestyrelser og repræsentation i koncernbestyrelser og om øget medindflydelse for de offentligt ansatte, ikke mindst i kommunerne.

Samtidig foreslår vi, at de beløb, lønmodtagerne ejer i form af de indefrosne dyrtidsmidler i ATP, forvaltes efter de principper, der er foreslået af lønmodtagerne, idet bestyrelsen dog udvides til at bestå af 15 lønmod-

[Statsministeren]

tagerrepræsentanter og 6 medlemmer udpeget af finansministeren.

Der er for regeringen ingen tvivl om, at de indkomstpoltiske forslag, vi nu fremsætter, vil lægge grunden til en positiv udvikling for erhvervslivet. De er i sig selv et incitament til en aktiv erhvervspolitik, og de vil blive suppleret med andre erhvervspolitiske initiativer.

Regeringen lægger afgørende vægt på at fremme den industrielle udvikling og styrke konkurrenceevnen. Det nødvendiggør på en række områder et nærmere samarbejde mellem industrien, dens medarbejdere og det offentlige.

Det gælder højnelsen af dansk industris teknologiske viden. Industrien må sikres tilgang af nødvendige ressourcer på konkurrencedygtige vilkår. En effektiv markedsføring til fremme af dansk eksport af varer og tjenesteydelser må tillægges afgørende betydning for valutaindtjeningen.

Regeringen vil prioritere de industrielle udviklingsopgaver højt, og regeringen vil tilstræbe et åbent og fordomsfrit samarbejde med arbejdsmarkedets og industriens organisationer om dette.

Industriministeren vil i de nærmeste måneder lægge synspunkter og forslag om en forstærket og koordineret offentlig indsats på disse områder frem til drøftelse i et paritetisk sammensat kontaktudvalg, hvori de berørte parter fra såvel arbejdsgiver- som arbejdstagerside vil blive opfordret til at deltage.

Også jordbrug, fiskeri og søfart bidrager væsentligt til valutaindtjening og beskæftigelse.

Dette gælder ikke mindst den forøgede animalske produktion inden for landbruget.

For at stimulere og udbygge denne udvikling vil regeringen fastholde og på enkelte områder udbygge de foranstaltninger, der bidrager til jordbrugets produktivitet. I den forbindelse vil regeringen reservere 200 mill. kr. til løsningen af særlige, akutte problemer i landbruget.

Men en række af de foranstaltninger, som helhedsplanen indeholder, virker først med fuld styrke på lidt længere sigt. Det er nødvendigt, at der sker en forbedring af betalingsbalancen allerede i 1980. Derfor må der ske en stramning af de offentlige finanser.

Det vil ske gennem de offentlige besparelser og ved de mindre lønstigninger, som staten, amterne og kommunerne efterhånden får

– det vil også ske gennem de skattelove, der fremsættes i dag.

Det drejer sig om en skærpelse af formueskatten for de største formuer, om en forhøjelse af aktieselskabsskatten fra 37 til 40 pct., om beskatning af visse certifikatudstedende foreninger, om ophævelse af de midlertidige investeringsfradrag, om en skærpelse af reglerne for kommanditisters forlods afskrivninger og om en skærpelse af beskatningen af pensionsforsikringsordninger. Disse forslag ønsker regeringen gennemført med virkning fra 1. januar 1980.

Regeringens forslag vedrørende det midlertidige personfradrag på 500 kr. indgår i den samlede plan.

Regeringen vil i indeværende samling fremsætte forslag til ikrafttræden 1. januar 1981 om ændringer i beskatningen af jord og fast ejendom, herunder beskatning af værdistigningen.

Der vil endvidere i dag blive fremsat forslag om en gradvis omlægning af rentefradragsretten efter nettorenteprikkippet. Denne aftrapning vil ganske vist først kunne begynde fra 1. januar 1981, men det er regeringens vurdering, at fastlæggelsen af en aftrapningsordning vil lægge en dæmper på optagelsen af forbrugslån allerede i 1980. For yderligere at øge erhvervslivets adgang til lån vil Nationalbanken til afløsning af den midlertidige lovgivning træffe aftale med banker, sparekasser, kreditforeninger, pensionskasser og forsikringsselskaber om begrænsning af lån til forbrug.

Det er regeringens opfattelse, at de forslag, jeg her har nævnt, har en sådan styrke, at der ikke vil være behov for finanspolitiske stramninger i form af forhøjelse af moms eller afgifter i resten af indeværende overenskomstperiode, medmindre vi udsættes for nye, kraftige rystelser udefra.

De besparelser og skatteforslag, jeg har omtalt, har som sagt en finanspolitisk grundelse, men det er væsentligt for regeringen at understrege, at udformningen og sammensætningen både af besparelserne og af skatteforslagene er sket med det sigte sammen med forslaget om overskudsdeling at sikre den nødvendige sociale og fordelingspolitiske balance i den samlede helhedsplan. Der er altså en nøje sammenhæng mellem disse indgreb og de indkomstpoltiske forslag.

[Statsministeren]

Regeringen lægger afgørende vægt på denne samlede helhed. For at denne helhed kan bevares, er det nødvendigt, at de enkelte elementer i den flerårige helhedsplan vedtages samtidig – og da en del af forslagene skal virke allerede fra nytår, er det nødvendigt, at vedtagelsen sker inden da.

Regeringen er naturligvis klar over, at nogle af de forslag, vi fremsætter, støder på principielle betænkeligheder hos visse samfundsgrupper og hos nogle af partierne her i folketinget.

Vi ved, at det gælder forslaget om en obligatorisk og solidarisk overskudsdeling, og det gælder nok også nogle af skatteforslagene.

Jeg vil gerne opfordre til, at man vurderer disse problemer i en større sammenhæng.

Man må forstå, at det rejser lige så alvorlige betænkeligheder hos lønmodtagerne og regeringspartiet, at vi nu foreslår så vidtgående indgreb i de lønvilkår, folketinget fastsatte for kun godt et halvt år siden.

Men forudsætningen for, at vi kan løse vore alvorlige økonomiske problemer på en positiv måde, er, at vi fra alle sider har viljen til at overvinde disse betænkeligheder.

Regeringen er gået meget radikalt til værks. Det, vi siger med de forslag, vi i dag fremsætter, er: regeringen er parat til at overvinde sine principielle betænkeligheder, forudsat at andre er parate til at gøre det samme.

Hvis folketingets partier til højre og til venstre for regeringen afviser regeringens samlede plan, blokerer man for den indkomstpoltiske løsning, som den indeholder. Det er den eneste løsning, som kan sætte en positiv udvikling i gang. Den eneste løsning, som på samme tid kan styrke betalingsbalancen og fremme produktionen og beskæftigelsen. Den eneste forsvarlige løsning.

Det er regeringens håb, at vi hos folketinget vil møde en vilje til at løse landets problemer ved hjælp af den helhedsplan, jeg nu har præsenteret for folketinget.

Formanden:

Den redegørelse, statsministeren her har fremsat for tinget, kommer til forhandling i tingets møde i morgen.

Skriftlig fremsættelse af forslag:

Industriministeren (Erling Jensen):

Hermed har jeg den ære for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om stop for priser m. v.
(Lovforslag nr. L 56).

Udviklingstendenserne i den danske økonomi tegner sig ret mørke som følge af energiprisstigningerne og de afsvækkede internationale konjunkturer. Dette har i særlig grad konsekvenser for betalingsbalance, beskæftigelse samt pris- og omkostningsforhold. Regeringen har derfor besluttet at fremlægge et samlet afbalanceret sæt af foranstaltninger til afhjælpning heraf, jfr. i øvrigt statsministerens redegørelse i forbindelse med fremsættelse af lovforslagene. Nærværende lovforslag er et led i dette samlede kompleks af økonomisk-politiske foranstaltninger.

Forslaget indebærer en videreførsel af bestemmelser, der sikrer, at udviklingen i omkostninger og priser holdes inden for så snævre rammer som muligt.

I forhold til avancebegrænsningsloven fra marts 1979, som havde til formål at begrænse de selvstændige erhvervsdrivendes indtægtsstigninger i indeværende overenskomstperiode, er der tale om en nødvendig stramning for at sikre, at der i den nuværende økonomiske situation skabes den fornødne stabilisering omkring pris- og indkomstudviklingen i perioden efter 31. december 1979.

Som følge af lovens varighed er det imidlertid nødvendigt at tillade indregning af visse prisstigninger. Dette gælder først og fremmest de prisstigninger, som kommer til os udefra, og hvor vor påvirkningsmulighed er den indirekte, der findes igennem det internationale samarbejde. En del af prisstigningstendenserne hænger dog sammen med forhold i vort eget land og er påvirkelige igennem den politik, vi tilrettelægger. Dette gælder således bl. a. lønudviklingen, og stigninger i lønningssudgifterne er derfor samtidig hermed foreslået begrænset, jfr. forslag til lov om begrænsning af lønstigninger, ændring af dyrtidsregulering m. v. Det er samtidig udtrykkeligt anført i forslaget til prisstop, at stigninger i lønninger kun kan indregnes i det omfang, de lovligt kan udbetales i henhold til nævnte lov.